

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 4. april 2016
Enhed: Psykiatri og Lægemiddel-
politik
Sagsbeh.: DEPMSOT
Sagsnr.: 1603951
Dok. nr.: 47730

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 7. marts 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 405 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra May-Britt Katstrup (LA).

Spørgsmål nr. 405:

”I ministerens svar på SUU alm. del - spm. 89, fremgår det, at der er udstedt én udleveringstilladelse til GM-604. Kan ministeren redegøre for, hvad der efterfølgende er sket med tilladelsen og om tilladelsen efterfølgende er blevet blokeret af Region Hovedstaden?”

Svar:

Der refereres i spørgsmålet til min besvarelse af SUU alm. del – spm. 89, hvor det fremgår, at Lægemiddelstyrelsen efter ansøgning fra en hospitalslæge har udstedt en udleveringstilladelse til GM604 til behandling af en enkelt patient med ALS.

Indledningsvist kan jeg oplyse, at jeg ikke har mulighed for at tage stilling til den konkrete sag, og at jeg derfor ikke har indhentet oplysninger om denne.

Jeg kan oplyse, at regionerne generelt er forpligtede til at levere sygehusydelse af en vis standard, jf. § 2 i sundhedsloven, hvoraf det fremgår, at loven fastsætter kravene til sundhedsvæsenet med henblik på bl.a. at opfylde behovet for behandling af høj kvalitet.

Der er ikke i sundhedslovgivningen bestemmelser, som forhindrer, at økonomiske kriterier kan inddrages i forbindelse med regionens fastlæggelse af behandlingstilbud, men hvor det er fagligt muligt, skal der tilbydes behandling, der som minimum skal være inden for det sundhedsfagligt forsvarlige.

Jeg kan endvidere oplyse, at det er en konkret faglig vurdering, hvilke lægemidler en patient tilbydes behandling med. At der måtte foreligge en udleveringstilladelse til et lægemiddel indebærer således ikke, at en læge er forpligtet til at benytte en sådan. Det vil – uanset hvordan lægemidlet fremskaffes – bero på en individuel vurdering af patientens situation, om behandling med et givent lægemiddel er relevant.

Jeg kan afslutningsvist oplyse, at nogle lægemidler er sygehusforbeholdte, hvilket indebærer, at de alene kan forhandles via sygehuse og dermed ikke de almindelige apoteker. Det betyder, at man som patient ikke kan købe disse lægemidler direkte. De offentlige sygehuse har ikke hjemmel til at indkøbe sådanne lægemidler og videresælge dem til patienterne.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Marie Simone Ottesen